Pràctica 3: Operacions i bucles amb RISC-V

Introducció / Objectius

En aquesta pràctica treballarem l'ús de les instruccions de control de flux mitjançant la creació de bucles a través de les instruccions de salt condicionals i incondicionals. D'aquesta manera podrem ser capaços de crear qualsevol mena de bucle i condició per tal de realitzar els nostres programes. A continuació un resum de les tasques/objectius de la pràctica:

- Entendre les diferents instruccions de salt i les seves sigles.
- Entendre la diferència entre instrucció de salt condicional i incondicional.
- Aprendre a realitzar bucles en llenguatge assemblador.
- Solidificar els conceptes apressos sobre registres en les pràctiques anteriors.
- Guanyar fluïdesa en la generació d'algorismes.

Exercicis guiats

Instruccions de salt:

Instrucció	Operació	Equivalent
beq rs, rt, destí	Salta a "destí" si el registre rs = rt	
bne rs, rt, destí	Salta a "destí" si el registre rs ≠ rt	
blt rs, rt, destí	Salta a "destí" si el registre rs < rt	
bge rs, rt, destí	Salta a "destí" si el registre rs ≥ rt	
bltu rs, rt, destí	Salta a "destí" si el registre rs < rt (*)	
bgeu rs, rt, destí	Salta a "destí" si el registre rs ≥ rt (*)	
beqz rs, destí	Salta a "destí" si el registre rs = 0	beq rs, zero, destí
bnez rs, destí	Salta a "destí" si el registre rs ≠ 0	bne rs, zero, destí
blez rs, destí	Salta a "destí" si el registre rs ≤ 0	bge zero, rt, destí
bgez rs, destí	Salta a "destí" si el registre rs ≥ 0	bge rs, zero, destí
bltz rs, destí	Salta a "destí" si el registre rs < 0	blt rs, zero, destí
bgtz rs, destí	Salta a "destí" si el registre rs > 0	blt zero, rs, destí
bgt rs, rt, destí	Salta a "destí" si el registre rs > rt	blt rt, rs, destí
ble rs, rt, destí	Salta a "destí" si el registre rs ≤ rt	bge rt, rs, destí
bgtu rs, rt, destí	Salta a "destí" si el registre rs > rt (*)	bltu rt, rs, destí
bleu rs, rt, destí	Salta a "destí" si el registre rs ≤ rt (*)	bgeu rt, rs, destí
j destí	Salta a "destí" incondicionalment	

^{*} Comparacions sense complement a dos, considerant només números positius.

Problema 1:

Els salts ens permeten executar diferents blocs de codi i així podem implementar estructures de control de flux.

Exemple if: distància entre dos números enters

Per calcular la distància entre dos números enters, farem la resta i llavors el valor absolut: |a-b|

Exemples:

$$|5 - (-6)| = 11$$

o |-6 - 5| = 11

El programa següent en C calcula aquesta distància.

```
Alt nivell (C)

int a = 5;
int b = -6;
int resultat;

if (a >= b)
resultat = a - b;
else
resultat = b - a;
```

Com es faria en RISC V?

```
1 .data
RISC V
                                                    2 a: .word 5
.data
                                                   3 b: .word -6
a: .word 5
                                                   4 resultat: .word 0
b: .word -6
                                                   5
resultat: .word 0
                                                   6 .text
.text
                                                   7
                                                         la a0, a
      la a0, a
                                                   8
                                                         lw a1, 0(a0)
      lw a1, 0(a0)
                                                   9
                                                         lw a2, 4(a0)
      lw a2, 4(a0)
                                                   10
      # condició
                                                   11
                                                         # condició: a >= b -> branca certa
cert:
                                                         # a < b -> branca falsa
                                                   12
      # branca certa
                                                  13
                                                         blt a1, a2, fals
fals:
                                                   14
      # branca falsa
                                                   15 cert:
end:
                                                   16
                                                         # branca certa
      sw a3, 8(a0)
                                                   17
                                                         sub a3, a1, a2
                                                   18
                                                         j end
                                                   19
                                                  20 fals:
                                                  21
                                                         # branca falsa
                                                  22
                                                         sub a3, a2, a1
                                                  23
                                                  24 end:
                                                  25
                                                         sw a3, 8(a0)
```

Resultat del programa al executar-ho amb l'exemple amb els nombres 5 i -6:

x11	a1	5
x12	a2	-6
x13	a3	11

0x10000008	11	11	0	0	0
0×10000004	-6	250	255	255	255
0x10000000	5	5	0	0	0

Preguntes a resoldre:

- Quines instruccions de salt condicional hem fet servir? En quin cas salten?
 Només hem fet ús d'una instrucció de salt condicional i aquesta ha estat: blt a1,
 a2, fals (salta a fals si a1 <= a2).
- 2. Què fan les instruccions de salt condicional quan la condició no es compleix? Si la condició no es compleix no es realitza el salt. Per tant el que es fa es continuar amb la següent instrucció seguint l'ordre habitual d'execució del codi, per ordre en que apareixen.
- 3. Per què hem utilitzat les instruccions de salt incondicional?

La instrucció de salt incondicional que hem fet servir ha estat: *j end* (salta a *end* incondicionalment). L'hem utilitzat per saltar al final del programa sense passar per la branca falsa en cas que la instrucció de salt condicional utilitzada (*blt a1*, *a2*, *fals*) no es compleixi. Ja que una vegada s'executa la branca certa, seguint l'ordre habitual de les instruccions s'executaria després la branca falsa, i per tal d'evitar això fem un salt incondicional.

Problema 2:

Exemple while: Fibonacci

La successió de Fibonacci és una successió matemàtica de nombres naturals tal que cada un dels seus termes es igual a la suma dels dos anteriors.

Pràctica 3

$$F_n = F_{n-1} + F_{n-2}$$

sempre es parteix dels valors inicials

$$F_0 = 0$$
, $F_1 = 1$

i es a partir del elements F₀ i F₁ que es genera la resta d'elements. Exemples:

 $F_2 = 1$

 $F_3 = 2$

 $F_4 = 3$

...

 $F_9 = 34$

 $F_{10} = 55$

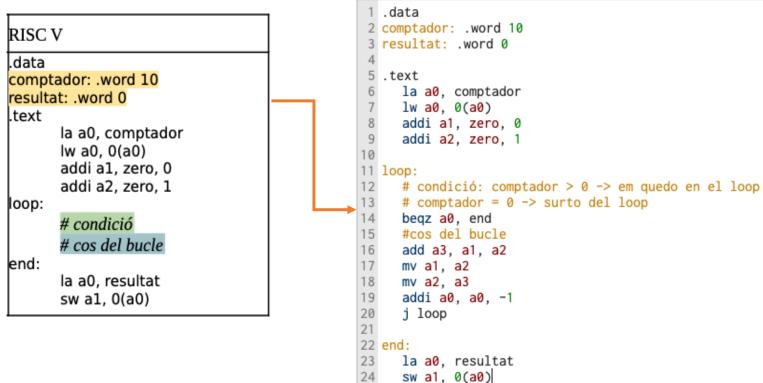
El programa següent calcula el terme de la sèrie de Fibonacci indicat per la variable "comptador" (F_{comptador}), i el desa a la variable "resultat".

```
Alt nivell (C)

int comptador = 10;
int resultat;

int a = 0;
int b = 1;
while (comptador > 0) {
  int t = a + b;
  a = b;
  b = t;
  comptador--;
}
resultat = a;
```

Com es faria en RISC V?

Resultat del programa al executar-ho comptador = 10 (hauríem d'esperar resultat = 55):

x11	a1	55		
0×100000	04		55	
0×100000	99		10	

Preguntes a resoldre:

1. Quin tipus d'estructura de control de flux indica normalment un salt cap enrere?

Un bucle, per exemple un bucle **while** com el que hem fet servir en la realització del programa per a calcular la sèrie de *Fibonacci*.

2. Omple la taula següent executant el programa:

VALOR INICIAL	VALOR A "RESULTAT"	#CICLES	#INSTRUCCIONS
F ₀	0	15	9
F ₁	1	23	15
F ₂	1	31	21

F ₃	2	39	27
F ₄	3	47	33
F ₅	5	55	39
F ₆	8	63	45
F ₂₅	75025	215	159
F ₄₆	1836311903	383	285
F ₄₇	-1323752223	391	291

3. Què passa amb el resultat F₄₇?

Surt un nombre negatiu ja que el resultat de fer *Fibonacci* de 47 és $2,971215073\cdot10^9$ i el rang de nombres màxim que pot mostrar un .word són 2^{31} = $2,147483648\cdot10^9$.

x11	a1	-1323752223
-----	----	-------------

Problema 3:

Per fer a casa: implementa les parts que falten del programa assemblador.

Exemple while amb if: màxim comú divisor.

El màxim comú divisor (mcd) de dos o més nombres enters positius és el major divisor possible de tots ells.

mcd(a, b)

Exemples:

$$mcd(252, 105) = 21$$

$$mcd(13, 31) = 1$$

A continuació hi ha la implementació en C usant l'algorisme d'Euclides. Dins d'un bucle "while", a cada iteració es fa una comparació en un "if".

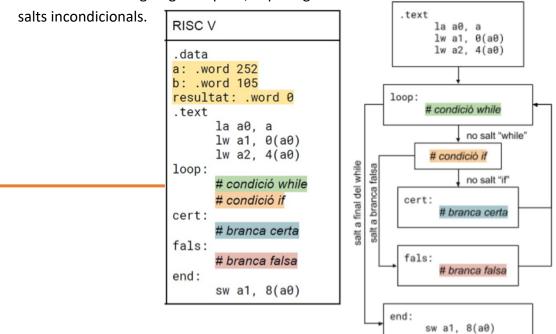
```
Alt nivell (C)

int a = 252;
int b = 105;
int resultat;

while (a != b) {
   if (a > b)
        a = a - b;
   else
        b = b - a;
}
resultat = a;
```

Com es faria en RISC V?

Tingues en compte el flux del programa assemblador, i el que hem explicat en els exercicis anteriors sobre com avaluem de forma diferent les condicions en llenguatge d'alt nivell i en llenguatge màquina, i que algunes estructures de flux necessiten també


```
1 .data
                         Resultat del programa al executar-ho amb a = 252, b =
 2 a: .word 252
 3 b: .word 105
                         105, (hauríem d'esperar resultat = 21):
 4 resultat: .word 0
 5
                                                        21
                                          x11
                                                 a1
 6 .text
 7
      la a0, a
 8
      lw a1, 0(a0)
 9
      lw a2, 4(a0)
10
11 loop:
      beq a1, a2, end
12
13
      ble a1, a2, fals
14
15 cert:
      sub a1, a1, a2
16
17
      j loop
18
19 fals:
20
      sub a2, a2, a1
21
      j loop
22
23 end:
      sw a1, 8(a0)
24
```

Pregunta a resoldre:

1. Descriu el programa que has implementat. Quins salts has usat? Quins són condicionals i quins són incondicionals, i per què?

Per convertir el programa d'alt nivell en C a llenguatge assemblador RISC-V ho he fet de la següent manera:

- Primerament hem creat dues variables .word a i b, amb les quals treballarem i operarem fins a trobar el seu màxim comú divisor, el qual emmagatzemem a la variable 'resultat', la qual sempre inicialitzarem amb valor 0.
- Una cop creades les variables principals i les adreces i registres corresponents crearem les condicions principals en la que es basarà el càlcul per trobar el *mcd*. Amb la instrucció *beq* indicarem que quan el valor dels registres a1 i a2 siguin iguals farem un salt condicional al final del programa, ja que si els dos valors són iguals ens indica que ja hem trobat el seu màxim comú divisor (els valors que es trobarien emmagatzemats en aquell moment en a1 i a2).
- En cas de que aquesta condició no es complís passarem a analitzar la següent, ble, que ens comprovarà si el valor del registre a1 és més petit o igual al valor del registre a2, i en cas de complir-se saltaria a la branca falsa, la qual realitzaria la resta del valor del registre a2 menys el valor del registre a1 (ha de ser en aquest ordre ja que el valor del registre a2 > que

el valor del registre **a1**) i el guarda en **a2**. I una vegada finalitzada l'operació farem un salt incondicional al principi del nostre *loop* per tornar a analitzar els valors dels registres **a1** i **a2**.

- En cas que tampoc es compleixi aquesta última instrucció (és a dir, valor del registre a1 <= valor registre a2) entrem a la branca certa, però sense necessitat de fer cap salt, ja que al no executar-se els salts condicionals el programa simplement segueix executant-se en l'ordre d'instruccions establert, executant així les instruccions que correspondrien a la branca certa.
- Com que només s'arriben a executar aquestes instruccions quan el valor del registre a1 > valor del registre a2, ara el que realitzarem serà restar el valor del registre a1 menys el valor del registre a2 i guardarem el resultat en a2, i tornarem de nou mitjançant un salt incondicional al principi del loop.
- D'aquesta manera el programa anirà operant i realitzant restes (seguint l'algorisme d'Euclides) fins que en un moment donat els valor dels registres a1 i a2 coincideixin, moment en què haurem trobat el seu mcd i sortirem finalment del bucle.

Conclusions

En aquesta pràctica hem assolit un cert nivell fonamental de les instruccions de salt, tant condicionals com incondicionals, amb les quals podem generar bucles i així crear estructures de control de flux. A continuació un resum del que hem après:

- Hem après el significat de totes les sigles de les instruccions de salt.
- Hem après la diferència a l'hora d'establir condicions entre llenguatge d'alt nivell i llenguatge assemblador.
- Hem posat en pràctica els conceptes apresos en diversos exercicis on per resoldre'ls és necessari la utilització de bucles amb salts condicionals i incondicionals.